

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας κάμπτων τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ διαπερῶμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους ἐπὶ γῆς θώραξ καὶ ἀσπίς.

79) *Εμπ. *Ετερον : ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ποσειδῶν ἔχων τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τρίαιναν ἐν δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ,

ΤΑ ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΠΑΥΛΑΣ (συζύγου τοῦ Ἐλαγαθίου).

80) ΙΟΥΛΙΑ. ΚΟΡΝΗΛΙΑ. ΠΑΥΛΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Παύλας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Παλλὰς ὀρθία κρατοῦσα φιάλην ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ· παρὰ τοῖς ποσσὶν ἀσπίς.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΙΣΗΣ (μύμις τοῦ Ἐλαγαθίου).

81) ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΪΣΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαΐσης πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ ποδήρους ἐσθῆτος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ναὸς ἐξάστυλος.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

82) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Μαμαΐας ἐν προσεπισήμῳ (contre-marque).

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ποσειδῶν γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τρίαιναν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ.

83) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. Ἀλεξάνδρου μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφιππος φέρων χλαμύδα καὶ ἐλαύνων πρὸς τὰ δεξιὰ· διὰ λόγχης φονεῖει κάπρον φεύγοντα.

84) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. Ἀλεξάνδρου πρὸς τὰ δεξιὰ, χλαμύς.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Κεφαλὴ ἀνδρική γενειοφόρος· ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου.

ΤΑ ΤΗΣ ΟΡΒΙΑΝΗΣ (συζύγου Ἀλεξάνδρου Σεβήρου).

85) *Εμπ. ΓΝ. ΣΕ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Ὀρβιάνης.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἥρα ὀρθία πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ φιάλην, τῇ ἀριστερᾷ σκῆπτρον.

86) *Εμπ. *Ετερον : Ἀγγεῖον μετὰ λαβῆς ἀντὶ τῆς φιάλης.

87) ΣΑΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝΑ. ΣΕ. Κεφαλὴ τῆς Ὀρβιάνης.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Τελεσφόρος ὄρθιος.

88) *Εμπ. Γ. ΣΕΡ. ΣΕΙ. ΣΑΛ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΓ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας γυμνός μετὰ περικεφαλαίας καθήμενος χαμαὶ καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς μάχαιραν.

89) *Εμπ. ΓΝ. Σ. Η. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΑ ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Ὀρβιάνης πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Μορφὴ ἀνδρική ὀρθία, τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ὤμου, κρατοῦσα φιάλην τῇ δεξιᾷ καὶ δόρυ τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΜΑΜΑΙΑΣ (μυτιᾶς Ἀλεξάνδρου Σεβήρου).

90) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαμαΐας.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ πετρῦγων ἠνεφγμένων.

91) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαμαΐας.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Πρόδρομος πλουσιῶς κεκοσμημένος· πρὸ τούτου δύο γυναῖκες ποδήρη ἐνδοδυμένα εἰσὶν ἀνακεκλιμένα· κρατοῦσαι ἑκάστη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὕδριαν, ἐξ ἧς ἐκβλύουσιν ὕδατα, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δόνακα.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΟΥΠΠΗΝΟΥ.

92) *Εμπ. Μ. ΚΛΩΔ. ΠΟΥΠΠΗΝΟΣ. ΜΑΖ. ΑΥΓ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Πουππίηνου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἑρμῆς ὄρθιος, βαλάντιον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ κηρύκειον ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

ΙΑΤΡΙΚΑ.

Ἡ κληρονομικὴ ἐπιληψία.

Ἡ προσοχὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Βιέννης ἐφειλκύσθη ἐσχάτως ὑπὸ σειρᾶς νεωτεριστικῶν ἐγχειρήσεων τελεσθεισῶν ἐπὶ προσώπων, πασχόντων ἐκ κληρονομικῆς ἐπιληψίας. Οἱ τὰς ἐγχειρήσεις ταύτας τελέσαντες εἶναι ὁ καθηγητῆς τῆς νευρολογίας διδάκτωρ Βενεδικτος καὶ ὁ καθηγητῆς τῆς χειρουργικῆς διδάκτωρ φὸν Μέζετιχ. Ἡ νέα θεραπευτικὴ μέθοδος ἐγκτεταται ἐν τῇ διατρήσει καὶ ἐκρίζωσει τῶν τμημάτων ἐκείνων τοῖς φαίσις ὕλης τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν τοῖς ὁποίοις ὑποτίθεται ὅτι κεῖται ἡ ἕδρα τοῦ νοσήματος. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διανοίξεως τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς ἀναζήτησιν τῶν νοσηρῶν μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου, καθόσον ὁ καθηγητῆς Βενεδικτος, ἐπὶ τῇ βάσει φρενολογικῶν μελετῶν πιστεύει ὅτι εἶρε κανόνα διὰ τοῦ ὁποίου κατορθοῦται ὁ ἀκριθῆς καθορισμὸς τοῦ τμήματος τοῦ ἐξαφανισθησομένου ἐγκεφάλου, κατόπιν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τοῦ ἰδιαιτέρου εἶδους τοῦ νοσήματος. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ ἀπιτουμένη διάνοξις τοῦ ἐγκεφάλου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχη διάμετρον μεγαλειτέραν τοῦ ἐνδὸς ἐκατοστομέτρου. Τρεῖς ἀσθενεῖς ὑποβλήθησαν εἰς τὴν διὰ τῆς νέας μεθόδου θεραπείαν ἐπαρουσιάσθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Βενεδικτου ἐνώπιον συνελεύσεως ἐκ διαπρεπῶν καθηγητῶν τῆς ἰατρικῆς ἐν τῇ τῆς Βιέννης πανεπιστημίῳ καὶ ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἔτυχε τῶν ὁμοφώνων συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει αὐτοῦ. Οἱ ἀσθενεῖς, δύο δεκαπενταετείς παῖδες καὶ ὀκτωκαιδεκαετής κόρη, προσεβάλοντο δις καθ' ἡμέραν ὑπὸ ἐπιληψίας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως τῆς ἐγχειρήσεως ἀπηλλάγησαν ἐντελῶς τοῦ νοσήματος καὶ ἔχουσιν ὅλως ὑγιῶς ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἔποψιν. Παρὰ τὴν προφανῆ ὅμως ταύτην ἐπιτυχίαν ὁ καθηγητῆς Βενεδικτος μετ' ἐπιφυλακτικότητος ἐξέθηκεν ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἐξενέγκῃ ἀποφασιστικὴν κρίσιν περὶ τῆς νέας μεθόδου, διότι ἡ ἐπιληψία, ἐξαφανιζομένη ἐπὶ τινα χρόνον, ἐπανέρχεται συχνάκις.

Ἡ φυματίωσις.

*Ετερον πείραμα, ὑπὲρ ὑπενηργεῖτο ἡδὴ ἐπὶ δύο ὄλους μῆνας ἐν τῇ Γενικῇ Νοσοκομίῳ τῆς Βιέννης, ἐπὶ δώδεκα φυματίωσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πασχόντων ἀτόμων, διὰ τῆς οὕτω καλουμένης φ υ μ α τ ι ο κ τ ὀ ν ο υ (tuberculocidine), ἣτις ἀποτελεῖ τροποποίησιν τοῦ φαρμάκου τοῦ καθηγητοῦ Κώγ, ἐφευρεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζυρίχῃ καθηγητοῦ Κλέμπε, φαίνονται στεφθέντα ὑπὸ ἰκανῆς ἐπιτυχίας. Κοράσιον ἑκαταεκά ἐτῶν π. χ. ὅπερ πρὸ δύο μόνων μηνῶν ὑπέφερεν ἐκ φθίσεως ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, ἐξήχθη ἄρτι τοῦ νοσοκομείου ὡς ἰαθέν. Τὰ πτύελα αὐτοῦ, βρέθοντα τὸ πρῶτον βακτηριδίων, ἀπηλλάγησαν εἴτα αὐτῶν. Τὸ κοράσιον παρουσιάσθησεται τὸ φθινόπωρον ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Βιέννης, ὅπου ἐξετασθήσεται ἀν' ἡ θεραπεία αὐτοῦ θὰ ἴναι διαρκῆς ἢ οὐ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΑΠΥΡΟΣ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Περίεργον ἔγγραφον ὑποβλήθησεται εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συγκληθησόμενον Συνέδριον τῶν Ἀσιολόγων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι χειρόγραφον ἐπὶ παπύρου, ἀνακαλυφθὲν πρὸ μηνῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὑποτιθέμενον ὑπὸ τινῶν αὐθεντικῶν προσώπων ὡς τὸ ἀρχαιότατον σωζόμενον ἀντίγραφον περιεκσῶν τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης βιβλίων τοῦ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου. Αἱ σελίδες αὗται τοῦ παπύρου, ἀνεπαφιοῦ οὔσαι, εἶχον μῆκος μὲν 10 δακτύλων περίπου πλάτος δὲ 7, περιλαμβανούσης ἑκάστης

28 στίχους κειμένου. Ἐκαστὸν φύλλον εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν. Ἡ πλήρης γραμμὴ περιλαμβάνει ἐν ὄλῳ 14--17 γράμματα. Τὰ φύλλα εἶναι συνδεδεμένα ἐν εἶδει βιβλίου κατὰ πρωτότυπον τρόπον, ἀλλ' ἐπιμελῶς. Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ χειρογράφου εἶναι γεγραμμένον ἀνευ διαλειμμάτων μεταξὺ τῶν λέξεων, τῆς συνηθείας ταύτης τηρουμένης παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις εβραϊκοῖς χειρογράφοις. Ὁ πάπυρος διασώζεται κάλλιστα καὶ πιστεύεται ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Γ' ἢ Δ' αἰῶνος, σύγχρονος οὖτως ἀποβαίνων τῶν ἀρχαιοτέρων ἑλληνικῶν χειρογράφων τῆς τῶν ἑβδομήκοντα μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐν Λονδίῳ, Ρώμῃ καὶ Πετρούπολει. Πολλοῖτων ἐν Βιέννῃ καθηγητῶν Πανεπιστημίου ἰδόντες τοῦτο ἀπεφάνθησαν ὕπερ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ. Ὁ ἐν Βιέννῃ ἄγγλος πρωτοερευνητής, διὰ τὸ ἀσιανολόγος, ἐξετάσας τοῦτο θὰ προβῆ εἰς σχετικὴν ἀφήγησιν ἐν τῷ Συνεδρίῳ.

Αἱ ἐν τῷ παπύρῳ τούτῳ διαφοραὶ ἄγουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀντεγράφη ἐξ ἐξόχου τινὸς πρωτοτύπου τῆς Βίβλου τῶν ἑβδομήκοντα. ἢ τις εἶχε μεταφρασθῆ τὸ πρῶτον περὶ τὸ 280 π. Χ. πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνιστῶν Ἰουδαίων, οἵτινες, λησμονήσαντες βαθμῆδὸν τὴν εβραϊκὴν γλῶσσαν, ἔμαθον νὰ ὀμιλῶσι τὴν ἑλληνικὴν. Ἡ πρώτη γενικὴ ἐξέτασις ἀπέδειξεν ὅτι περιλαμβάνει διαφορὰς νέας γραφὰς, ὑπερβαίνουσας ἐνάς τῶν λοιπῶν κειμένων τῶν ἑβδομήκοντα ὡς πρὸς τὴν σαφήνειαν τῆς ἐκφράσεως καὶ τὴν γραμματικὴν ἀπλότητα. Φαίνεται, πρὸς τοῦτους ὅτι ἀντεγράφη ἐξ ἐτέρας Βίβλου τῶν ἑβδομήκοντα καὶ δὲν ἐγράφη, ὡς συχνάκις συνέβαινε, καθ' ὑπαγόρευσιν. Δεύτερος γραφεὺς διώρθωσε περὶ ὀρθογραφικὰ τινα λάθη, γινόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ ἀντιγραφέως. Αἱ διορθώσεις αὗται σαφῶς εἰσέτι διακρίνονται, ἐκ τοῦ διαφοροῦ χρώματος τοῦ μέλανος.

Περὶ παπύρον προκειμένου σημειούμεθα ὅτι ἐξεδόθη ἄρτι ὡραῖος εἰς μέγα ὄγκον ὁδηγὸς τοῦ βιενναίου μουσείου τῆς συλλογῆς παπύρων, ἀνηκόντων εἰς τὸν Ἀρχιδούκα Ράινερ. Ὁ ὁδηγὸς, οὗτος περιλαμβάνει πολλὰς φωτολιθογραφικὰς εἰκόνας τῶν παπύρων καὶ ἀφιερῶνται εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Ἐνακτὸν διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΙ ΔΙΩΡΥΧΕΣ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Σπανίως, πράγματι, ἐπεστήθη ἡ δημοσία προσοχὴ τοσούτον ἐπὶ οὐρανόθεν πύματος ὅσον ἐπὶ τοῦ Ἄρεως παρὰ τὴν Γῆν εὐρίσκαμένου. Τὰ ἡμερησία φύλλα πλείστα ὅσα παρετίθουν ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν διὰ δημοσιεύσεως τηλεγραφικῶν εἰδήσεων προερχομένων ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀστεροσκοπεῖων τοῦ κόσμου. Τὸ πλείστον τοῦ ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐν σγῆτι πρὸς τὸν Ἄρην διεγείρεται, ὀφείλεται εἰς τὴν πρὸς τὴν ἡμέτεραν Γῆν ὁμοιότητα τοῦ Ἄρεως, κυρίως δὲ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν καλουμένων διωρύχων, τῶν περιέργων ἐκείνων γραμμῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι ταυτοχρόνως τὸ σπουδαιότερον καὶ παραδοξότερον χαρακτηριστικὸν τοῦ πλανήτου. Ἀνεμείνετο ὅτι διὰ τοῦ μεγάλου τηλεσκοπίου τοῦ Λίκ (Lick), ὅπερ διὰ πρώτην φοράν ἐστράφη πρὸς τὸν Ἄρην, θὰ ἐπιτυγχάνοντο ἐνδιαφέροντα περὶ τοῦ πλανήτου τούτου πληροφορίαι· πράγματι δὲ ἐγένοντο ἀξιοσημειώτοι τινὲς παρατηρήσεις, ἀποδείξασαι τὴν ὑπαρξίν τῶν διωρύχων, ὧν ἡ σταθερότης ἀπεδείχθη ἐκ συγκρίσεως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Στσιαπαρέλλης τῷ 1877 χαραχθέντας χάρτας. Τὸ μέγα τηλεσκόπιον τοῦ Λίκ ὁμοῦ ἐν ἀμφιβόλῃ ἔθηκε τὴν ὑπὸ τοῦ ἰταλοῦ ἀστρονόμου φημισθεῖσαν ἀνακάλυψιν τῶν διωρύχων.

Ἐν τούτοις αἱ ἀστρονομικαὶ ἀνακαλύψεις δὲν ἐπιστηρίζονται οὐδὲ ἀποκρυσσάνται τόσον εὐκόλως, διότι ἡ πρακτικὴ ἀστρονομία εἶναι ἐνασχόλησις, οἱ καρποὶ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνονται μόνον κατόπιν ἐπιπόνου ἐρευνῆς. Τὰ μέγα τηλεσκόπια τοῦ Λίκ ἀπέδειξε συνεπῆς τελευταίων παρατηρήσεων τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν τῶν διωρύχων ἀξ

εἶχεν ἀνακαλύψει ὁ Στσιαπαρέλλης, μεταγενέστεροι δὲ παρατηρηταὶ δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ παρατηρήσωσιν ἐπίσης καὶ αἵτινες συνεπῶς ἐθεωροῦντο μετὰ τινος δυσπιστίας. Κατὰ τὴν νύκτα ὁμοῦ τῆς 5/17 αὐγούστου τρία καθ' ὄλοκληρίαν ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων σχεδιάσματα εἶχον γείνει περὶ τοῦ Ἄρεως ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τοῦ Λίκ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν Σαίμπερλε, Κάμπελ καὶ Χάσεϋ. Ἐκαστὸν αὐτῶν ἐδείκνυε τὴν διώρυχα, εἰς ἣν ὁ Στσιαπαρέλλης εἶχε δώσει τὸ ὄνομα τοῦ Γάγγου καὶ ἣν εἶχε κηρύξει οὗτος ὡς διπλῆν, καθαρῶς διπλῆν μάλιστα. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀστρονόμοι τὴν διπλῆν διώρυχα ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἑκάστος χάρτου σημειοῦντες, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀμφιβάλλωσιν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβείαν τῆς παρατηρήσεως αὐτῶν.

Καὶ ἦδη τί εἶναι αἱ διώρυχαι αὗται; Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ τι περὶ τούτου. Τὸ σχῆμα αὐτῶν ὁμοῦ δύναται νὰ περιγραφῆ. Αὗται εἶναι ὁραταὶ μόνον διὰ τῶν ἀρίστων τηλεσκοπίων καὶ κατὰ τὰς αἰθριοστάτας νύκτας ὑπὸ τῶν ἐξησκημένων ὀφθαλμῶν ἐπιδεξίων παρατηρητῶν. Ὁ πλανήτης, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου παρατηρούμενος, ἔχει ὅψιν ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην, ἣν φανταζόμεθα ὅτι ἔχει ἡ ἡμέτερα Γῆ. Λαμπρὰ πορτοκαλόχρα τμήματα σημειοῦσά τι, ὅπερ πιστεύεται ὅτι εἶναι ζῆρᾶ, ἐνθ' σκοτεινότερον φαιοπράσινον χρῶμα ὑποτίθεται ὅτι σημειοῖ τὸ μέρος ὑδάτων· ἀλλ' ἡ διανομὴ τῆς ζῆρᾶ καὶ τῶν ὑδάτων δὲν εἶναι ὡς ἐν τῇ ἡμέτερᾳ Γῆ. Δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ εὐρὺς Εἰρηνικὸς ἢ Ἀτλαντικὸς πρὸς διαχώρισιν τῶν ἡπείρων κατὰ πολλὰ ἀπ' ἀλλήλων μίλια. Αἱ θάλασσαί τοῦ Ἄρεως εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μεγάλαί· κόλποι ἢ γλῶσσαι ὕδατος. Σκῆρᾶ, πλέοντα ἐν τῷ ὠκεανῷ τοῦ Ἄρεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, οὐδέποτε θὰ εὐρίσκοντο ἐπὶ πολὺ ἐν ἀφανείᾳ ἀπὸ τῆς ζῆρᾶ, ἐκ τῶν πλείστων δὲ κορυφῶν τῶν ὄρεσσερῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ σχηματισμὸς εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸν τῆς ἡμέτερας Γῆς ἢ θάλασσα θὰ ἐφαίνετο ἐν τῷ ὄριζοντι, ἂν μόνον τὸ κυκλωτέρες τῆς σφαίρας ἦτο τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ τῇ ἡμέτερᾳ Γῆ· βεβαίωτατα ὁμοῦ εἶναι πολλῶν στρογγυλότερος ὁ Ἄρης, διότι ὁ πλανήτης οὗτος ἔχει διάμετρον ἴσην πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς διαμέτρου τῆς Γῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ὄγκος αὐτοῦ εἶναι πολλῶν μικρότερος.

Ἐν τῷ Ἄρει ὑπάρχει σχετικῶς εὐρεῖα ἐπιφανεία ζῆρᾶ. Διὰ μέσου δὲ τῆς ἐπιφανείας ταύτης λεπτόταται καὶ ἀσθενέσταται γραμμὰ ἀνακαλύπτονται· αὗται δὲν ἔχουσι κανονικὴν διεύθυνσιν, καθόσον ἡ εὐθυγραμμία ἀποτελεῖ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν αὐτῶν διερχομένη ἡπείρον, φθάνουσαι δὲ μέχρι κόλπου τινός, ἐξαφανίζονται ἐν αὐτῷ. Ἐνίοτε, ἐξερχόμεναι ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἀκτῆς ἐξακολουθοῦσι τὴν πορείαν αὐτῶν συχνάκις ὁμοῦ διατέμνονταί· καὶ διευθύνονται κατὰ διαφορὰς γωνίας. Αὗται εἶναι αἱ διωρύχαι περὶ τῶν ὁποίων ἐπικρατεῖ τοσοῦτο μυστηριώδες σκότος καὶ τοσαῦται εἰκασία—ἀπλαῖ ἀσθενεῖς γραμμὰί, ὡσεὶ ὑπὸ μολύβδου γινόμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ἥτις ἀντανάκχῃ πρὸς ἡμᾶς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. Ὁ Στσιαπαρέλλης ἀνεκάλυψεν ὅτι εἶναι τῶν «διωρύχων» τούτων φέρονται ὁμοῦ παραλλήλως ἐπὶ πολλὰ χιλιάδας μιλίων ἐν ἀποστάσει διακοσίων περίπου μιλίων ἀπ' ἀλλήλων, τηρούμεναι ὅμοιως καθ' ὄλοκληρίαν παραλλήλοι. Τὸ διπλοῦν τοῦτο τῶν διωρύχων διέφυγε τὴν προσοχὴν ἄλλων ἀστρονόμων. Τῷ 1888 ὁ διδάκτωρ Περρὸν ἐποίησατο παρατήρησιν τινὰ ἐν Νικαίᾳ, καθ' ἣν ἐπίστευεν ὅτι εἶδε τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο, μολοντί οὐχὶ μετ' ὀριστικότητος. Ἦδη ἀναφέρεται ὅτι ἡ διπλῆ αὕτη ιδιότης καθαρῶς παρατηρήθη ὑπὸ τριῶν ἀνεξαρτήτων παρατηρητῶν ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τοῦ Λίκ.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν διωρύχων τούτων ἐνέπνευσε κατ' ἀρχὰς πεποιθήσιν εἰς τὴν περὶ ὑπάρξεως ζωῆς ἐν τῇ Ἄρει προφητείαν. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς διπλότητος σπουδαίως ἐνεθάρρυνε τοὺς θεωρητικούς ἀστρονόμους νὰ διατυπώσωσι τὰς θεωρίας αὐτῶν, μέχρι τοσούτου ὥστε αἱ θεωρίαι αὐτῶν νὰ μὴ ἀφίστανται πολὺ τῆς παραφροσύνης. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν διωρύχων τούτων εἶναι ἀμυδρά, ἀνάγκη ὁμοῦ νὰ ἐπιτευχθῆ ἀναλογία τις. Κατὰ τὴν πλησιεστάτην προσέγγισιν τὰς «διωρύχας» παρατηροῦμεν ἐξ ἀποστάσεως 35,000,000 μιλίων. Μολοντί δὲ φαίνονται ἀσήμαντοι, δυνατὸν νὰ ἦναι κολοσσιαῖαι, οἱ δὲ τοῦ Ἄρεως μηχανικοί, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔχουσι σχέσιν τινὰ πρὸς τὰς διωρύχας ταύτας, θὰ ἔχουσιν ἀναμφίβολως κολοσσιαίας δυνάμεις. Προφανῶς θ' ἀνήκωσιν οἱ τοῖς εἰς φυλὴν, πολλῶν προέχουσιν ἡμῶν ἐν τῇ διανοητικῇ ἀνα-